

سجاد صفری / آژانس عکس ایران

خاطرات کودکان دهه شصت به جعبه جادویی گره خورده است

صحنه در دست بچه‌ها

گزارش

مرجان قندی خبرنگار

را هم گوش می‌کنند. الان هم حرف من را گوش می‌کنند؛ شما کوچولویی که جلوی تلویزیون نشستی، بله با شما هستم! چرا اینقدر جلو نشستی؟ یکم برو عقب‌تر بشین تا چشم‌هات درد نکیره، یک کوچولو عقب، بازهم عقب‌تر، آفرین الان خیلی خوب شد. حالا می‌تونیم با هم یک برنامه قشنگ ببینیم. پس بریم با هم تماشا کنیم.» خیلی از کودکان دهه شصت با این جمله‌ها و کوبنده آن خاطره دارند؛ خاطراتی تنیده با کوک ساعت روی ۵ بعدازظهر که بعد از خوردن زنگ شیفیت عصر به سرعت به خانه می‌آمدند تا کارتون تماشا کنند. روز ملی کودک یادآور خاطراتی از این دست، برای بزرگسالانی است که بچه‌های دهه شصت و اوایل هفتاد به حساب می‌آیند؛ روزهایی که سهم کودکی‌شان از برنامه‌های تلویزیونی

فقط یک ساعت بود. تصویر و صدای الهه رضایی مجری برنامه کودک به خاطرات خیلی از این بچه‌ها گره خورده است. در روزگاری که خبری از روز ملی کودک نبود، او را گیتی خامنه «تک ساعت» های خوبی بر او کودکان می‌ساختند.

برای کودکان، برای آینده

۱۶ مهر در تقویم ملی ما به نام روز ملی کودک و آغاز هفته کودک ثبت شده است. سال ۱۳۷۲ در جلسه‌ای با حضور مسئولان از وزارت آموزش و پرورش، سازمان بهزیستی، مجلس شورای اسلامی و کانون پرورش فکری کودکان این روز به عنوان روز کودک انتخاب شد. اعضای این گروه تصمیم خود را به دفتر رییس‌جمهور در ایران اطلاع دادند و به این ترتیب این روز به عنوان روز ملی کودک در ایران

رسمیت پیدا کرد. امسال شعار «برای کودکان، برای آینده» برای بزرگداشت این روز انتخاب شده است. روزی که فقط برای جشن گرفتن و شادی کردن نیست، بلکه فرصتی برای آگاهی بخشی در این حوزه است. نحوه برخورد با کودکانی که از سنین پایین مجبور به کار کردن می‌شوند، زندگی در خیابان‌ها یا مسائلی از این دست را تجربه می‌کنند و ناخواسته غرق در اخباری می‌شوند که ممکن است آنها را دچار آسیب‌های جسمی و روانی کند. دهه شصت کشور درگیر جنگ با عراق و دفاع از تجاوز دشمن بود. اما باوجود واهمه‌های گاه و بیگاه و تلخی‌هایی مثل جای خالی پدر یا برادر، بیماران‌ها و بقیه مشکلاتی که آن زمان بر فضای کشور حاکم بود، امروز نقل خاطراتی از بچه‌های دهه شصت گویای آن است که آن روزها

برایشان روزهای قشنگی بوده؛ همین که برنامه کودک شروع می‌شد با ذوق پای جعبه جادویی می‌نشستند و وقتی مجری با چند سؤال ساده با آنها صحبت می‌کرد، احساس می‌کردند وسط آن اوضاع، کسی هست که با آنها هم‌کلام می‌شود و حس و حال حرف‌شان را می‌فهمد.

اجرای زنده، نقطه قوت برنامه

الهه رضایی از اینکه کاری را انجام می‌داده که باعث خوشحالی کودکان دهه شصت می‌شده خدا را شکر می‌کند و می‌گوید: «برنامه‌های کودک که در گذشته تهیه می‌شد هر بخش آن روی یک بُعد از شخصیت بچه‌ها کار می‌کرد؛ بُعد سرگرمی، هوش اجتماعی، اطلاعات عمومی و... بنابراین سعی می‌شد در یک برنامه به همه موارد مختلف پرداخته شود. عاشق کارم بودم به‌خاطر اینکه ارتباط مستقیم با بیننده را حس می‌کردم. با اینکه ارتباط یک طرفه و فقط از طرف من بود، اما حس می‌کردم میلیون‌ها چشم معصوم مرا نگاه می‌کنند.

مطمئن بودم تعدادی از بچه‌های هر خانواده پای تلویزیون نشسته‌اند تا به حرف‌های من گوش کنند و کارتون ببینند. آن زمان اجرای برنامه‌های کودک به صورت زنده بود و یکی از نقاط قوت برنامه‌سازی آن دوره برای بچه‌ها همین موضوع بود. اما سال ۷۸ به بعد گروه کودک فعالیت‌هایش سمت و سوی دیگری رفت. اغلب برنامه‌ها به صورت ضبط شده ضبط می‌شد و من با برنامه‌های ضبط شده نمی‌توانستم ارتباط برقرار کنم.»

شکاف بین نسل‌ها با تکنولوژی

بخشی از خاطرات نوستالژی کودکی هر فرد به برنامه‌های تلویزیونی آن دهه برمی‌گردد. الهه رضایی، مجری کودک که تحصیلاتش تعلیم تربیت و امور تربیتی است و سال‌ها تجربه کار کردن را در این حوزه دارد، مهم‌ترین تفاوت بچه‌های دیرروز و امروز را در نوع شرایط و امکانات آنها می‌داند و می‌گوید: «بچه‌های دیرروز دنیای کوچکتری داشتند، زندگی‌شان در مدرسه، خانواده، تعدادی کتاب، قصه‌های شب رادیو و کارتون‌های تلویزیون خلاصه می‌شد. رفت و آمدها بیشتر بود و تعاملات فامیلی هم زیاد. اما امروز رسانه‌های اجتماعی تقریباً جای همه اینها را گرفته‌اند. با دسترسی به اینترنت، اطلاعات بچه‌ها در برخی حوزه‌ها گاهی از پدر و مادرها هم بیشتر می‌شود. از طرفی بیشتر والدین درگیر روزمرگی هستند و گله‌ای از اینکه بچه‌ها وقت زیادی را در فضای مجازی می‌گذرانند، ندارند. از این رو دوران کودکی و نوجوانی متولدین هر دهه با دهه قبل خود متفاوت است و فکر می‌کنم پیشرفت و گسترش روز به روز تکنولوژی مهم‌ترین عامل ایجاد این تفاوت بین نسل‌هاست. درست است که تنها تکنولوژی بچه‌های دهه شصت، تلویزیون بود اما نباید این ذهنیت را کامرنگ کنیم که هم عوامل برنامه‌ساز در دهه‌های قبل تخصص و علاقه بیشتری در حوزه برنامه‌سازی کودک داشتند و هم امکان بیشتری برای برنامه‌سازی وجود داشت.» رضایی سال‌ها با کودکان سر و کار داشته و به گفته خودش بخش اعظمی از زندگی و علاقه‌مندی‌اش بچه‌ها هستند و همچنان دوست دارد در این حوزه کار کند: «در حال حاضر در یک مهد کودک فعالیت دارم، اما برای ساخت برنامه کودک، طرح‌هایی دارم که بخشی از کارهای آن انجام شده اما اجرای آن نیاز به همکاری‌های بیشتر دارد که امیدوارم این اتفاق امکان‌پذیر شود. مجری برنامه کودک بودن برای بچه‌های امروز قطعاً تفاوت‌هایی با گذشته دارد که باید در مورد آن بیشتر فکر و تحقیق کرد.»

دنیایی آزاد و سالم؛ آرزویی برای همه بچه‌ها

او با اشاره به اینکه همچنان بچه‌های دهه ۶۰ وقتی او را می‌بینند به دنیای کودکی‌شان پرت می‌شوند و از خاطره آن روزها و این جمله من که به آنها می‌گفتم: «برو عقب‌تر، کمی عقب‌تر بشین و...» تعریف می‌کنند، ادامه می‌دهد: «لطف خدا بود که این شرایط براریم فراهم شد که من بخشی از خاطرات ششبرین بچه‌های دهه شصت شدم. همیشه از این بابت خدا را شاکرم. شاید یکی از دلایلی که بچه‌های قدیم هنوز هم به من محبت دارند، این باشد که همیشه رفتار و گفتارم

دنیایی آزاد و سالم؛ آرزویی برای همه بچه‌ها

صادقانه بوده و از صمیم قلب بچه‌ها را دوست دارم. همیشه آرزوی من کمک، فقر و سوءاستفاده از کودکان در همه دنیا تمام شود و همه بچه‌ها در دنیایی آزاد و سالم به دور از هرغدغه جسمی و روحی زندگی کنند. البته امیدوارم هر خانواده‌ای که علاقه‌مند به داشتن فرزند است، حتماً شرایط به دنیا آوردن و تربیت درست او را نیز در نظر بگیرد. در دنیای امروز خواست ما برای اینکه پدر یا مادر باشیم بخشی از زندگی است، اما بخش مهم‌تر آن به این برمی‌گردد که آیا ما فرزند سالم و صالحی را به جامعه هدیه می‌کنیم یا خیر؟»

جدول روزنامه ایران دارای دو «شرح عادی و ویژه» است. در صورت تمایل به حل دو شرح ابتدا یکی از شرح‌ها را با مداد حل کرده و سپس با پاک کردن جواب شرح اول، به حل شرح دوم بپردازید.

یک جدول با دو شرح | جدول روزنامه ایران دارای دو «شرح عادی و ویژه» است. در صورت تمایل به حل دو شرح ابتدا یکی از شرح‌ها را با مداد حل کرده و سپس با پاک کردن جواب شرح اول، به حل شرح دوم بپردازید.

جدول سودوکو ۱۵x۱۵. شامل توضیحات برای جدول عادی و جدول ویژه، و یک جدول ۱۵x۱۵ با خانه‌های خالی و پر شده.

جدول سودوکو ۱۵x۱۵. شامل توضیحات برای جدول عادی و جدول ویژه، و یک جدول ۱۵x۱۵ با خانه‌های خالی و پر شده.

جدول سودوکو ۱۵x۱۵. شامل توضیحات برای جدول عادی و جدول ویژه، و یک جدول ۱۵x۱۵ با خانه‌های خالی و پر شده.

جدول سودوکو | ارقام ۱ تا ۹ را طوری در خانه‌های سفید قرار دهید که هر رقم در سطرها، ستون‌ها و مربع‌های کوچک ۳ در ۳ یکبار دیده شود

جدول سودوکو ۱۵x۱۵. شامل توضیحات برای جدول عادی و جدول ویژه، و یک جدول ۱۵x۱۵ با خانه‌های خالی و پر شده.

جدول سودوکو ۱۵x۱۵. شامل توضیحات برای جدول عادی و جدول ویژه، و یک جدول ۱۵x۱۵ با خانه‌های خالی و پر شده.

جدول سودوکو ۱۵x۱۵. شامل توضیحات برای جدول عادی و جدول ویژه، و یک جدول ۱۵x۱۵ با خانه‌های خالی و پر شده.